

LLOCS D'AMOR

per Jean Serra

Em plau de publicar aquests petits poemes amorosos (dedicats a na Rosa, la meua muller) en el present número monogràfic sobre l'obra del poeta que tanst llocs d'amor a la llengua, a la terra i als homes ens ha sabut descriure.

Damunt

El sol cau

D
A
M
U
N
T

les teues sines

plenes de sal,
plenes d'amor.

(Ja el jorn acaba i esper
l'hora del petit espai)

Damunt del llit
(un instant)
tot ho callam.

Les flames del sexe

Prolonga l'estiu les seues flames
i a l'ombra dels pins
cream,
treballam

uns COSSOS

joves,
que apitgen
l'etern guspireig del sexe.

L'espurna
del bes,
entre els romanins,
s'encén.

No calen paraules
quan és viu i tossut el plaer!

L'ona i el núvol

¿Vindrà l'obagor
després d'haver-nos
estimat?

Com el núvol
i l'ona,
l'aura del matí.

Si la peça on dormim
esdevé punyent com gàbia,
farem

la cavalcada
i rompem l'obagor.

(Escoltarem la música de les hores
—ambdós una sola cosa—
i tot unint les mans

—ara és permissible
el dret de reunió—
ona núvol
els nostres moviments
núvol ona

Llavors serem història

Després de la tardor,
l'hivern.

Prop la ribera de la mort,
els estels
(llunyans fanals)
escriuran la nostra història.

La nostra història
falconada

de roselles
margarides
geranis
clavellines
roses

alça els seus pobres castells
entre llençols
i dins la cambra...

Tempesta estiuenca

Escoltes la pluja?
Escoltes els pardals?
Són nostres totes les hores
dins un univers de molsa.

Esguardarem.
Treballarem

t
a
l
v
o
l
t
a

aquesta alba?

Com aigua de núvols:
mans i llavis i sines —tot el sexe!

Eivissa, agost de 1977.

JEAN SERRA